

Siberische grondeekhoorn

Tamias sibiricus

De Siberische grondeekhoorn is een dagactieve, meest op de grond levende soort, hoewel hij goed en hoog kan klimmen. De kop-romplengte is maximaal 17 cm, de staartlengte 12 cm, en het gewicht tot 120 g. De rug is bruin-grijs, oker- of zandkleurig, met vijf zwartbruine en vier lichte lengtestrepen. De buik is witgrijs en loopt geleidelijk over in de rugkleur. De kop is rossig, met boven en onder de ogen een lichte streep. De staart is grijsachtig; bij het spreiden zijn drie zwartbruine lengtestrepen en een witte buitenrand zichtbaar (KRAPP 1978). Verwisseling met andere gestreepte eekhoornsoorten is mogelijk, maar die worden in Nederland weinig verhandeld. Het is echter niet uit te sluiten dat een enkele waarneming van een Siberische grondeekhoorn een andere eekhoornsoort betrof.

De dieren worden tot 6-7 jaar oud (VERBEYLEN 2003B). Er zijn per jaar 1-2 worpen van 3-6 jongen (HELIN ET AL. 1999). De dieren houden van ongeveer eind oktober tot begin maart een winterslaap in een hol onder de grond, maar ze worden regelmatig wakker om te eten.

▼
Siberische grondeekhoorn.
Foto: Twan Hak.
Siberian chipmunk.

Leefomgeving

Siberische grondeekhoorns leven zowel in naald- en loofbossen als gemengde bossen. In België is een voorkeur voor loofbossen met eik en ondergroei waargenomen (VERBEYLEN 2003B).

Voedsel

Het voedsel bestaat onder andere uit (in volgorde van belangrijkheid) zaden, vruchten, knoppen, paddenstoelen, insecten en aas (KRAPP 1978). Voedsel wordt verzameld in wangzakken en er wordt een grote wintervoorraad aangelegd.

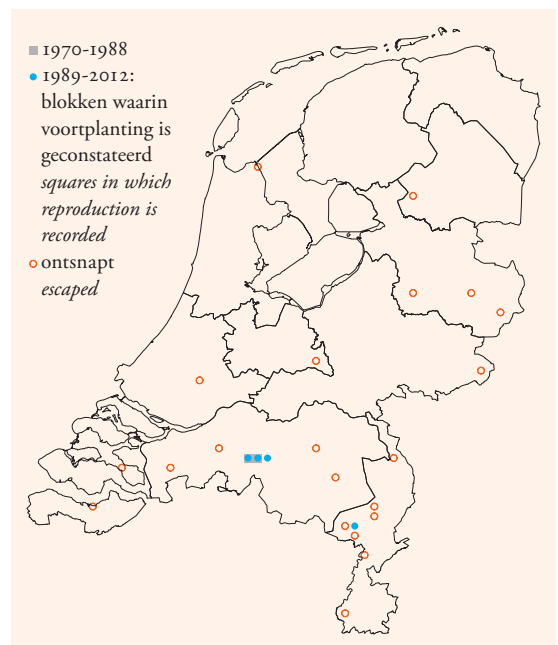

Areaal

De Siberische grondeekhoorn komt oorspronkelijk voor in de bosgebieden van Noordoost-Eurazië. In West- en Zuid-Europa zijn plaatselijk vrijlevende populaties ontstaan, zoals in Nederland, Duitsland, België, Frankrijk, Zwitserland en Italië (AMORI 1999).

Voorkomen in Nederland

De soort wordt al tientallen jaren als huisdier gehouden en verhandeld. Ontsnappingen hebben door het hele land plaatsgevonden: de eerste waarnemingen van dieren in het vrije veld stammen uit 1970 uit Boekelo en Hengelo in Twente (HOEKSTRA 1970). Slechts in twee gevallen leidden

ontsnappingsen of het moedwillig loslaten van deze eekhoorns tot vrijlevende populaties. Bij Tilburg gebeurde dit in 1972, toen daar de lokale dierentuin werd opgeheven (THISSEN 1992). Deze populatie lijkt zich sindsdien iets uit te breiden. De tweede zich voortplantende populatie bevindt zich sinds omstreeks 2000 ten zuidoosten van Weert (DIJKSTRA & DEKKER 2008).

Naast de waarnemingen die in de kaart zijn opgenomen zijn er in de periode 2001-2007 verspreid over het land nog tientallen dieren gemeld of opgevangen via Stichting AAP. Van deze dieren is echter alleen een zeer globale herkomst bekend, zodat deze niet op de kaart zijn aangegeven.

Bedreigingen en bescherming

Omdat er geen aanwijzingen zijn dat de Siberische grondeekhoorn zich invasief gedraagt (DIJKSTRA & DEKKER 2008), wordt hij in Nederland vooralsnog gedoogd. Op grond van een EU-verordening is het sinds kort verboden om

Siberische grondeekhoorns te houden. Aangezien het een uitheemse soort betreft zijn er geen beschermende maatregelen.

Vilmar Dijkstra

SUMMARY

Siberian chipmunk *Tamias sibiricus*

The Siberian chipmunk occurs in the forests of north-eastern Eurasia. It is often kept as a pet. Escaped pet chipmunks established free-living populations in a number of European countries. In the Netherlands, escaped Siberian chipmunks have been reported all over the country. In two places – near Tilburg, Noord-Brabant, and near Weert, Limburg – the chipmunks have successfully established populations. As the Siberian chipmunk does not behave like an invasive species, these populations have been left intact.